

BEDŁKA (5) *sb f*

bedłka (4), **bedka** (1); *bedłka Mącz* (4); *bedka Calep*.

e jasne.

pl N bedłki (2). ◊ *G bedłek* (1). ◊ *A bedłki* (2).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

1. *bot. Fungi generaliter (Rost); dem. od „bdła”, nazwa licznych gatunków grzybów blaszkowych trujących i gorszych jadalnych; pezicae Calep, Cn; fungus, tuber Cn (3) : Theż wino w którym wrzało tego ziela korzenie śpiołyńkiem/ iest dobre tym ktorzi miewaią bolenie w żołądku/á nawięczey śpokarmow złych/ iako z bedłek. FalZioł I 41d; kto częfto grzyby albo inŹe bedłki iada/ taki w kolikę y w dichawicę wpada/ ale wino korzenne ponich pithe: odeymuie gim złość iadowitą FalZioł I 56c; Pezitaie – Bedki. Calep 796b.*

2. *bot. Polyporus officinalis Fr. (Rost); grzyb pasożytujący na drzewach, huba; fungus Mącz (2) : Fungi arborum, Bedłki ná drzewie roftące Mącz 140c; bedłki ktore ná bżowym drzewie roftą/ ze śmietaną rozwierć/ á ná guz przyłoż. SienLek 129.*

Synonim: grzyb; 2. »biała goryczka«; gębka.

KN